

Merhaba, welkom,

In de **Week van de AmateurKunst** hebben wij, Intervocaal, een **samenwerking** gezocht met het **Museum de Twentse Welle**.

Als koor zoeken we graag verbinding met verschillende kunstuitingen die ons concert dan zeker meerwaarde geven.

Vóórdat we ons concert geven, maakt **fotograaf Wim Heutink**, een **kleurrijke groepsfoto** op de trappen achter het Rozendaal.

Zijn geduld en optimisme zijn groot, Intervocalers met alle neuzen dezelfde kant op krijgen.... Het resultaat mag er zijn, kleurrijk en multicultureel, zoals Intervocaal is.

Zo staan we **zondagmiddag 31 mei in de Twentse Welle** 3x over een concert van een half uur te geven.

We zingen **Turks repertoire** dat aansluit bij de **bijzondere tentoonstelling 'Kandinlar' (Turks voor vrouwen)**. Een **tentoonstelling over godinnen, harem en macht**.

Zo verrassend als de tentoonstelling is met topstukken uit 3000 jaar Turkse en Anatolische geschiedenis, met gebruiksvoorwerpen, muziekinstrumenten, schilderijen, kleding en sieraden, zo verrassend wordt ons concert ook ervaren door Nederlandse en Turkse bezoekers die in het museum zijn!

Diet dirigeert, Frank begeleidt op accordeon en Thea op gitaar.

Sukran, een Turkse en vroeger koorlid, doet een deel van de presentatie en vertaalt de liedjes die we zingen.

In de tentoonstelling maak je een reis door de Turkse regio en de rol die sterke vrouwen hierin hebben gespeeld., in het Turkse repertoire dat wij zingen spelen vrouwen ook vaak een hoofdrol.

Sukran opent ons concert met het voordragen van een prachtig **Turks gedicht**.

Een paar **korte vertalingen van onze bijzondere Turkse liedjes**.

Nenni hu.

Een wiegelied over een huilende baby, waar de moeder radeloos van wordt. Voor iedereen moet ik klaarstaan. Hoe kom ik aan mijn eigen leven toe?

Menekse buldum dere de.

Een liefdesliedje. Lieve schoonheid, ik ga voor jou over de bergen, liefde je maakt mijn hart blij, de violen bloeien, het is een bed van heimwee.

Dere geli yor dere.

De beek stroomt, komt ergens vandaan, steeds opnieuw, breng mij naar waar de beek vandaan komt. Na de lange winter wil ik graag komen. Nu is het lente, ik kom graag om je iets belangrijks te vertellen.

Bülbülüm.

Een lied waar we lang voor gerepeteerd hebben met soms gemengde gevoelens, maar nu we het kennen, wat een prachtig lied! De nachtegaal zit in een gouden kooi en fluit wonderschoon. Nachtegaal stop met zingen, mijn geliefde is ziek, ach wat verlang ik naar mijn geliefde. Wat kan ik aan mijn lot doen, je laat me zo ontzettend huilen.....

Dan zingen we een lied dat **de Turkse conservatrice van de tentoonstelling spontaan doet besluiten om de dans die hier bij hoort te laten zien met paraplu en zakdoekje, een verleidelijk liedje en dans....** Op deze manier ondersteunt ze ons lied op een heel bijzondere manier!

Tot slot sluiten we ons concert af met ons lijflied **'Blij in Enschede'**. Een 'One minute' die ons gevoel voor en met elkaar volop weergeeft. Begrip voor de ander, maar vooral het woord 'samen' speelt hierin een grote rol.

Güle, güle, tot ziens. Marjo